

1916-11-27

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

[med blyant i Hannovers hånd:] Skovgaard

Rosenvænget 27-11-16

Kjære Direktør Hannover!

De skal have, skal have en rigtig varm tak for Deres hjærlige brev til mig, og jeg vilde ogsaa gjerne sige noget, med det samme, men jeg kan vist ikke, måske fordi der har været så meget, og jeg nu er mæt. Naturligvis er det dejligt at føle hele sit folks hjærte slå sig imøde, det er jo bare alt for galt eller rettere, jeg kan ikke tage kønt nok imod det, fordi jeg tillige stritter imod, lad mig være! det er ikke mig æren tilkommer for det som I glædes ved og beundrer. Ja gav jeg mig til at spekulere, vilde tankerne snart løbe i et filter. Nu kan jeg altså hvile på laurbærrene, men er dog meget mere til sinds at tage

[2]

fat i mit dejlige store nye arbejdsrum, og det er jo også det De ønsker til slut. Ja jeg vilde gjerne leve en stund endnu, og gjerne kunde[sic] glæde Dem med det De giver så smukt navn, for jeg synes jeg er mere fyldt end nogen sinde med noget der vil ud. Men enten løbebanen spændes lang eller kort, den slutter nok, hvor den skal, hvor det er bedst, og fra et estetisk[sic] synspunkt er det jo heller ikke så rart at se alderen gøre sig gældende i det man laver. Forresten synes jeg, at tidens kunst virker forfriskende på mig, man stivner ikke så hurtigt. Men nu er det Dem der skal have tak for venskab, og hjælp og alt hvad De yder, alt hvad jeg må være Dem taknemmelig

**KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

for. Og tilgiv så disse usammenhængende  
udbrud, Deres hengivne  
Joakim Skovgaard

Rosenwangs 27-11-66

Shogymul

Kjære Direktör Wammow!

De skal have, skal have en rigtig  
varm take for deres hjertelige brev  
til mig, og jį vilde ogsaa gjerne sige  
noget, med det samme, men jį kan  
vel ikke, måske fordi de har været  
saa meget, og jį nu er mat. Naturlojii  
er det dejligt at føle hele sit folkes  
hjerte slaa sig inöde, det er jį  
bare alt for galt eller rettere, jį kan  
ikke tage kant nok imod det, fordi  
jį tillige støttes imod, lad mig  
være! det er ikke mig der tillkommer  
for det som I glædes ved og beundrer.

Ja gav jį mig tilfald spekuler, vilde  
tankerne snart løbe i et fald.

Nu kan jį altid høre på Laurbærne  
men er dog meget mere tilfald at tage

fat i mit deslige store nye arbejdsrum,  
og det er jo ogsaa det de ønsker til slut.

Ja I vilde gerne leve en stund endnu,  
og gerne kunde glæde Dem <sup>end</sup> det de  
giver så smukt navn, for I synes I  
er man fyldt end nogen sinder med  
noget der vil ud. Men enten Löbbanens  
Spannus Lang eller kortre, den slutter  
nok hvor den skal, hvor det er  
brædt, og fra et æstetisk synspunkt  
er det jo heller ikke så rovt at se  
aldern pörs sig gjaldende i det man  
laver i Forresten synes jeg, at tidens  
Kunst virker forfriskende på mig,  
man stier ikke så hurtigt. Men  
nu er det Dem der skal have tak for  
venskaber og hjælp og alt hvad De gør,  
alt hvad I mad var Dem taknemmelig  
for. Og tilgiv så disse usammenhængende  
udbrud; Deres hengjære  
Joakim Krøgaard